

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6To/13/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7222010921
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Dudík
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2023:7222010921.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom predsedu senátu JUDr. Mareka Dudíka a sudcov JUDr. Martina Baločka a JUDr. Jána Slovinského, na verejnom zasadnutí dňa 23.februára 2023 v trestnej veci obžalovaného A. B. pre prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Košice II zo dňa 18.11.2022 sp.zn. 5T/39/2022 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. zamietá odvolanie obžalovaného A. B..

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresného súdu bol obžalovaný A. B. uznaný vinným prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 28.08.2021 v čase okolo 18,00 hod. premával na svojom osobnom motorovom vozidle zn. VW Touran, EČV: C. XXXD., po cestnej komunikácii na Južnom nábřeží v Košiciach, pričom začal svetlami blikať na pred ním idúce osobné motorové vozidlo zn. Opel Astra, EČV: E. XXXHT, ktoré v tom čase riadil F. B., kde po zastavení oboch vozidiel obvinený z vozidla vystúpil a nohou kopol do pravých predných dverí vozidla poškodeného, čím takto svojim konaním spôsobil F. B. škodu vo výške 1.798,00 €.

Bol mu za to uložený podľa § 245 ods. 1 Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyroch) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/, § 50 ods. 1 Tr. zák. výkon trestu odňatia slobody súd obžalovanému podmiennečne odložil a určil skúšobnú dobu v trvaní 16 (šestnástich) mesiacov.

Podľa § 50 ods. 2 Tr. zák. uložil obžalovanému povinnosť nahradiť v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia poškodenému F. B., nar. XX.XX.XXXX v Prešove, trvale bytom G. X, XXX XX E., spôsobenú majetkovú škodu vo výške 1.798,00 € (jedentisícšesťstodevätidesiatosem eur).

Proti tomuto rozsudku, zahlásil odvolanie obžalovaný A. B., a to ústne do zápisnice o hlavnom pojednávaní, ktoré aj písomne odôvodnil. V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že odvolanie podáva voči výroku o vine, o uloženom treste rovnako aj povinnosti nahradiť škodu F. B.. Nič nemení na výpovedi od prípravného konania až po hlavné pojednávania v predmetnej veci a uvádza, že súd síce popisuje ako dospel k ním ustálenému názoru, avšak sa domnieva, že tento záver je chybný a súd pri svojej úvahe nedostatočne rešpektoval zásadu trestného konania, a to in dubio pro reo, nakoľko sa domnieva, že aj napriek vykonanému dokazovaniu tak v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní (kde bola dopočutá jeho družka) nedošlo k odstráneniu rozkolov vo výpovediach jeho ako obvineného/ obžalovaného a svedka poškodeného. Obe výpovede ostali v rovnakej rovine a to teda tvrdení s úplne odlišne uvádzanými skutočnosťami.

Súd poukazuje na drobné nezrovnalosti v jeho výpovedi a výpovedi jeho družky ohľadne správania syna - čo so skutkovými zisteniami nemá nič spoločné. Takisto uviedol rozkol v tvrdeniach v trestnom konaní a správnom konaní (kde poukazuje aj na čas uplynúci od skutku) ako aj samotnú skutočnosť, že okolnosti ako ich prezentuje súd vo svojom rozhodnutí, a to citovanie výpovede z priestupkového konania sa pokiaľ si dobre spomína na hlavnom pojednávaní neudiala - viď hlasový záznam. Na hlavnom pojednávaní boli len čítané záznamy - dopravné priestupky ktoré nepopiera, vysvetlil ich a vie, že mu pri vyhodnocovaní tejto veci poškodzujú a za ich páchanie sa úprimne kája , ale nie pre ne bola podaná obžaloba v tejto veci.

Na druhej strane opomína rozkoly vo výpovedi svedka, ktorý ku skutkovým okolnostiam priamo z miesta údajného činu uvádza, že videl do auta a že tam žiadne dieťa nemal. Takisto svedok vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní dňa 14.10.2022 uviedol, že mal obuté pracovné topánky, pričom toto súd takisto opomína a jeho záver je úplne odlišný a tvrdí (bez akéhokoľvek vykonaného dôkazu, že stopa na aute svedka pochádza zo športovej obuvi) pričom to je v rozpore s výpoveďou samotného svedka ako aj samotným zistením súdu - nakoľko takéto zistenie absentuje, nie je možné určiť typ obuvi len na základe prachového odtlačku na dverách auta. Z uvedenej fotografie v spise nie je možné vyvodiť o akú obuv ide - pokiaľ by to bola obuv športová s najväčšou pravdepodobnosťou vzhľadom na odtlačok by na takomto odtlačku nechýbala značka športovej obuvi - tá na odtlačku absentuje. Prijatý záver si súd urobil z dôvodu, že sa rozhodol o jeho vine a tento záver do uvedeného pasuje, avšak pre jeho ustálenie chýba odôvodnenie a dokonca akýkoľvek dôkaz podporujúci takéto rozhodnutie súdu. Má zato , že v tejto časti je rozhodnutie arbitrárne, nakoľko ide o rozhodnutie kde nie je možné logicky dospieť na základe vykonaného dokazovania a odôvodnenia k prezentovanému záveru. Ide len o rozhodnutie súdu bez dôvodu. Domnieva sa, že ide o podstatné rozpory, na ktoré súd žiadnym spôsobom nereflektuje, v tom, čo tvrdí svedok a skutočnosťou – domnieva sa, že svedok nevraví pravdu.

Súd neuplatnil rozpor so základnými zásadami trestného konania ním uvádzanú zásadu, a to v pochybnostiach v prospech obvineného, že vykonaným dokazovaním nedošlo k vyvráteniu verzie tak, ako ju tvrdí od počiatku a súd mal teda pri existencii dvoch protichodných výpovedí vzhľadom na neexistenciu iných dôkazov hovoriacich v jeho neprospech použiť uvedenú zásadu a mal ma spod podanej obžaloby oslobodiť.

Zásada in dubio pro reo má logický základ a je postavená na predpoklade, že v právnom štáte musí byť vina skutočne dokázaná silou dôkazov a argumentov, a nie silou policajnej či súdnej inštitúcie.

Vzhľadom na uvedené preto navrhuje, aby odvolací súd rozhodol vzhľadom na tu uvedené, ako aj obsah samotného spisu tak, že napadnutý rozsudok tunajšieho súdu 5T/39/2022 zruší a vec vráti okresnému súdu na ďalšie konanie alebo rozhodne sám a spod podanej obžaloby ho oslobodí.

Na podklade takto podaného odvolania krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a zistil , že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Napadnutý rozsudok je výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa Trestného poriadku, a v ktorom nedošlo k žiadnym chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci.

Zákonom predpísaným spôsobom a v súlade s ustanovením § 2 ods.10 Tr. por. vykonal okresný súd všetky dostupné dôkazy potrebné pre poznanie skutkových okolností nevyhnutných pre zákonu zodpovedajúce rozhodnutie o obžalobe, vrátane obhajobných tvrdení obžalovaného.

Okresný súd dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením § 2 ods.12 Tr. por. jednotlivo, vo vzájomných súvislostiach, ako aj v celom ich súhrne, logickým a predpísaným spôsobom .

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 Tr. por. dostatočne vyložil, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov a dôsledne sa zaoberal aj obhajobou obžalovaného A. B..

Krajský súd si v celom rozsahu osvojil správne a zákonné odôvodnenie napadnutého rozsudku, nemal žiadne pochybnosti o závere okresného súdu, že obžalovaný sa dopustil konania tak, ako je uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku.

Okresný súd správne vychádzal z vykonaného dokazovania, a to z výpovedi obžalovaného A. B., poškodeného F. B., svedkyne C. C., znaleckého posudku znalca z odboru cestná doprava Ing. Juraja Regendu, priestupkového spisu Okresného riaditeľstva PZ Košice, zápisnici o rekognícii osoby, zápisnici o konfrontácii, fotografie vozidla Opel Astra, ako aj ostatných listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou spisového materiálu.

Pokiaľ ide o obranu obžalovaného A. B. krajský súd uvádza, že túto považuje vzhľadom na vykonané dokazovanie, v zmysle ktorého bol obžalovaný, usvedčený zo žalovaného skutku vyššie uvedenými dôkazmi, za vyvrátenú. Krajský súd si v plnej miere osvojil názor okresného súdu, že obrana obžalovaného je účelová v snahe vyhnúť sa trestnému stíhaniu, resp. trestu.

Za danej dôkaznej situácie sa preto krajský súd stotožnil so záverom okresného súdu, ak obhajobe obžalovaného neuveril, keďže vykonanými dôkazmi bola jeho vina preukázaná.

Prvostupňový súd v skutkovej vete výroku svojho rozsudku ohraničil a konkretizoval trestný skutok, ktorý je vyjadrením zisteného skutkového stavu.

V súlade so zákonom tento skutkový stav okresný súd aj správne posúdil, keď konanie obžalovaného právne kvalifikoval ako prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák., pretože obžalovaný poškodil cudziu vec a spôsobil tak na cudzom majetku malú škodu.

Rovnako aj pri rozhodovaní o treste obžalovaného okresný súd náležitým spôsobom prihliadol ku všetkým okolnostiam, ktoré mali vplyv na určenie jeho druhu a výmery.

Trest odňatia slobody uložený obžalovanému A. B. v trvaní 4 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 16 mesiacov aj podľa krajského súdu zodpovedá všetkým zákonným kritériám pre ukladanie trestu uvedeným v § 34 ods. 1 a § 34 ods. 4 Tr. zák.

Obdobne aj krajský súd hodnotiac osobu obžalovaného dospel k záveru, že účel trestu sledovaný zákonom bude u neho splnený iba takým druhom a výmerou trestu, aký jej bol uložený súdom prvého stupňa, a to tak z hľadiska individuálnej, ako aj generálnej prevencie.

Uloženie trestu okresný súd aj vecne a zákonne odôvodnil.

Odvolací súd nezistil pochybenie okresného súdu ani pokiaľ ide o rozhodnutie tohto súdu v adhéznom konaní (rozhodnutie o nároku poškodenej na náhradu škody).

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti si preto krajský súd závery vyjadrené v napadnutom rozsudku osvojil v celom rozsahu, v podrobnostiach na ne poukazuje, a preto odvolanie obžalovaného A. B. ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu pomerom hlasov 3:0

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.